

Щось очудимо, щось огудимо...

Станіслав Чернілевський

Щось очудимо, щось огудимо,
щось, як коси твої, — в ставок.
Ми відпустимо все
й забудемо,
як осінній день
ластівок.
Вже не шабельно і не жализно,
все бажання в твердій гнuzді.
Тільки що там цяпоче жалісно
в півостудженому гнізді?
Я не той уже.
Ти не та.
Тоді хто ж у нас сирота?